

ABY DZIECKO PORADZIŁO SOBIE W SYTUACJI ZGUBIENIA SIĘ

- Dziecko powinno znać numer telefonu min jednego rodzica. Jest to ważniejsze niż adres zamieszkania. Dziecko powinno wiedzieć, że jeśli ktoś chce mu pomóc, najważniejsze jest podać numer telefonu jakiejś osoby, a nie adres. Podawania adresu należy unikać. Zachęcamy do poświęcenia kilku minut, by dziecko się go nauczyło. Jeśli dzieci mają lub przewidujecie, że będą mieć własny aparat, znajomość numeru na pamięć także się przydaje. Telefony bowiem rozładowują się i gubią w najmniej oczekiwanych momentach.
- Dziecko powinno wiedzieć do kogo zwracać się o pomoc. Jako osoby bezpieczne wskazujemy tzw. osoby mundurowe - policjant, ochroniarz, ale również ekspedientka, kasjerka (zwykle mają na sobie rodzaj uniformów i identyfikator). Najlepiej jest, aby dziecko czekało na rodziców w miejscu, gdzie się zgubiło. Osoba, która mu pomaga, nie powinna go stamtąd zabierać. W dobie telefonów komórkowych można zadzwonić praktycznie z dowolnego miejsca.
- Jeśli chodzicie w miejsca, gdzie są duże skupiska ludzkie (centrum handlowe, festyn, lotnisko, cyrk itd), dobrze jest przy wejściu ustalić jakieś miejsce - łatwo rozpoznawalne dla dziecka - gdzie umawiamy się na spotkanie w razie, jeśli się zgubimy.
- Jeśli używacie opasek na rękę, identyfikatorów na szyję lub rodzajów wszywek w kurtkę z imieniem i nazwiskiem dziecka oraz adresem, telefonem, proszę zadbać, by były one ukryte - tak, by ktoś z ulicy nie widział tych informacji, kiedy nie są potrzebne.

ABY DZIECKO PORADZIŁO SOBIE W SYTUACJI SPOTKANIA Z OBCA OSOBA

- Porozmawiaj z dzieckiem, kim jest obca osoba. Czy pan hydraulik, który wymieniał u nas rury prze dwa dni, jest obcy? A pani sprzedawczyni w sklepie, którą spotykamy codziennie?
- Nie ucz dziecka, by nie odzywało się do obcych. Może zastosować to zalecenie w sytuacji zgubienia się.
- Powiedz dziecku wyraźnie, co ma zrobić, gdy obca osoba je zaczepia – odejść, powiedzieć, że nie wolno jej rozmawiać z obcymi, natychmiast wołać o pomoc, uciekać itp.
- Naucz dziecko, by nie przyjmowało **niczego** od obcych osób, nie tylko jedzenia, także przedmiotów, które wydają my się znane, np.: nalepek. Jeśli jednak dziecko weźmie te rzeczy i ci się do tego przyzna, wyrzuć je i wytłumacz, dlaczego tak zrobiłeś/aś
- Naucz dziecko, by nigdy, nigdzie nie oddało się z kimś obcym, jeśli nie umówiłeś/aś się z nim (dzieckiem) w ten sposób.
- Poproś, by dziecko opowiadało ci o takich spotkaniach.
- Pamiętaj, że spotkać obcego można również w sieci. Zapoznaj dziecko z zasadami bezpiecznego użytkownika Internetu oraz rozmowy z jego innymi użytkownikami, których nie zna.

ABY DZIECKO PORADZIŁO SOBIE W SYTUACJI ZNALEZIENIA NIEBEZPIECZNEGO PRZEMIOTU

- Naucz dziecko, czym jest niebezpieczny przedmiot. Co może podnosić – np. klucze, portfel, a co nie – np.: szkło.
- Porozmawiaj o tym, co należy zrobić z przedmiotami, które znajdziemy, a wydaje nam się, że ktoś je zgubił.
- Wy tłumacz, jakie zagrożenia wiążą się z podnoszeniem strzykawki, starych leków, puszek, szkła.
- Poproś, by dziecko informowało cię o miejscach, gdzie leży dużo takich przedmiotów lub dzieciach, które się tam bawią.

Sytuacji, w których dziecko powinno umieć dbać o swoje bezpieczeństwo jest b. dużo. Nie sposób tutaj przedstawić wszystkich rad. Odsyłamy do podanych lektur i linków. Zwracamy jeszcze uwagę na kilka przydatnych zasad:

- Jeśli zostawiasz dziecko samo w domu, zadbaj, by wiedziało, jak obchodzić się z prądem, wodą itp. Określ, czy i kogo może wpuszczać, czy może wychodzić samo i co ma wtedy zrobić. Najlepiej jest wszystko przećwiczyć w zabawie.
- Jeśli będziecie przebywać nad wodą, opowiedz mu o zasadach bezpieczeństwa związanych z kąpielą, a szczególnie skakaniem na główkę.
- Ucz dziecko znaków drogowych, które są mu przydatne. Baw się w samochody, przechodzenie przez pasy itp.
- Opowiedz dziecku o zachowaniu ostrożności wobec zwierząt na ulicy.
- Zachęcaj dziecko, by mówiło ci o widzianych przez nie sytuacjach, w których dzieci zachowują się niebezpiecznie.